

Stil.... zeg ik!

Blijspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK - KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STIL.... ZEG IK!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK - KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PA BRINK: een sluwe zakenman van middelbare leeftijd, gaat over lijken en is met louche zaakjes schatrijk geworden. Hij is een echte bulderbas en een tiran voor zijn gezin. Steeds roept hij om stilte, omdat hij wil nadenken, of zelf aan het woord wil komen. Hij komt uiteraard onsympathiek over.

MA BRINK: zijn echtgenote: een moddervette dame, wier snoeplust geen grenzen kent. Erg dom en verwaand.

HARRIE: Hun zoon, een leuke, frisse knul, die tracht schrijver te worden, omdat hij niet bij zijn vader in de zaak wil. Diens oneerlijk zakendoen verfoeit hij. Het is hem maar al te zeer bekend dat pa het met heel veel dingen niet zo nauw neemt.

MONA: Hun dochter, een verwend, kattig en nuffig meisje, dat alleen maar met zichzelf bezig is. Ze vindt dat de rijkdom van haar vader haar het recht geeft niets uit te voeren of zich nuttig te maken. Doet erg uit de hoogte.

JO: Een nicht van de familie Brink. Na de dood van zijn broer heeft pa Brink nooit meer naar haar omgekeken, ofschoon hij beloofd had voor haar te zullen zorgen. Pa en ma Brink zijn dan ook erg ondersteboven van het plotseling komen opdagen van Jo en ze begrijpen eigenlijk niet wat de bedoeling van haar komst is.

JET: De sympathieke buurvrouw van Jo, die altijd voor haar heeft gezorgd en haar heeft opgevoed. Beide vrouwen zijn zodoende erg aan elkaar gehecht. Jet is een jolige tante met een gouden hart. Al over de zeventig, maar nog zeer vitaal. Weet uitstekend haar mondje te roeren en zegt glashard wat haar voor de mond komt.

JAN: Huisknecht bij de familie Brink. Hij is afgestudeerd als jurist, maar kan door de slechte tijden geen baan krijgen. Hij is ongeveer van gelijke leeftijd als Harrie en de beide jongelui zijn vrienden, maar dat weten de heer en mevrouw Brink niet.

BETS: Dienstmeisje bij de familie Brink. Een echte Amsterdamse, die niet op haar mondje is gevallen en eenmaal aan de praat, vaak van geen ophouden weet. Acht de familie Brink niet zo erg hoog en laat dat soms ondubbelzinnig merken.

MENEER VAN BAARLE: Notaris van middelbare leeftijd. Hij behartigt de belangen van Jo, op wie hij en zijn vrouw zeer gesteld zijn.

MEVROUW VAN BAARLE: Echtgenote van de notaris en van gelijke leeftijd. Zij is advocate en behartigt de juridische belangen van Jo. Bovendien zijn beiden goede kennissen van Jo.

TONEEL:

Alle drie bedrijven spelen zich af in de huiskamer van de familie Brink. De aankleding hiervan wordt geheel aan de regisseur overgelaten. Hoofdzaak is dat men de indruk krijgt met een gezin in goede doen te maken te hebben. In elk geval moet er een bankstel staan, een dressoir, een lage kast, een tafeltje met telefoon. Er dienen minstens twee deuren te zijn: één naar de keuken en één naar de gang. Een derde deur is geen bezwaar, maar is niet strikt noodzakelijk.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat zitten de heer en mevrouw Brink met hun zoon en dochter stil voor zich uit te staren. Dit duurt even.)

MA *(komt overeind)*: Het is nu al...

PA *(luid)*: Stil!!

HARRIE *(kijkt op zijn horloge)*: Maar het is nu al...

PA *(weer luid)*: Stil, zeg ik. Ik moet nadenken!

MONA: En hoe lang duurt dat dan nog, pa?

MA: Hou even je mond, kind, je vader denkt toch na!

HARRIE: Daar heeft ie toch de hele week al tijd voor gehad!

MONA: Bij ouwe mensen gaat dat niet meer zo vlug.

MA: Denk een beetje om je woorden, kind!

HARRIE: Ja, laat het denken maar aan pa over.

PA: Ter zake...

HARRIE: Hè, hè, eindelijk dan!

PA: Jullie weten dat je nichtje straks komt, nietwaar?

MONA EN HARRIE *(verveeld)*: Ja pa...

PA: Mooi, dan nu nog een paar punten.

HARRIE *(zucht)*: Nog méér punten? Je zou er een punthoofd van krijgen!

PA: Ten eerste zullen we natuurlijk wat aan de opvoeding van zo'n kind moeten doen.

HARRIE: Hoe weet u dat nu?... Ze kan wel beter opgevoed zijn dan wij!

MA: Onmogelijk, in zo'n dorp heeft de tijd natuurlijk stilgestaan. Hooguit heeft zo'n kind lagere school gehad.

HARRIE *(kregel)*: Doe toch niet zo verwaand, daar hoeft ze toch niet minder om te zijn!

MONA *(kattig)*: Als jullie maar niet denken, dat ik met zo'n trut ga optrekken, ik heb m'n eigen vrienden.

HARRIE: En wát voor vrienden!!!

MONA: Kijk jij maar naar jezelf.

PA: Stil, zeg ik!... In de eerste plaats heb ik al iemand op de kop getikt...

HARRIE: Dat zal ie fijn gevonden hebben!

PA: Wat bedoel je?

HARRIE: Laat maar zitten!

PA: Zoals ik al zei...

HARRIE: ...hebt u iemand op de kop getikt.

PA: Dus dat kind zal dan wel enige manieren bijgebracht moeten worden.

MA: De eerste tijd moeten we haar dan maar wat achter de hand

houden. Onze kennissen zullen het zeker niet prettig vinden om met zoiets geconfronteerd te worden.

HARRIE: Doen jullie toch niet zo uit de hoogte; pa komt toch zélf ook uit dat dorp. Jullie zijn net zo goed met niets begonnen. (*schamper*)
Pa verdient z'n centen toch alleen maar met sluw gescharrel!

PA (*kwaad*): Jij moet een beetje op je woorden passen, hè! Anders zal ik je...

HARRIE (*berustend*): Ja, ja ik weet het, mij zonder een cent op straat zetten. Dat gedreig van jullie hangt me al lang de keel uit. Maar mijn tijd komt óók wel eens!

MONA: Wanneer dan, broertje?

PA: Stil jullie!...

MA: En ik zeg je dat zo'n schaap hier niet past in ons milieu.

HARRIE: Maar u kent haar niet eens, u hebt nooit naar haar omgekeken!

MA: Dat is niet waar, hoor, je vader heeft haar nog wel eens een cadeautje gestuurd met haar verjaardag, niet waar, man?

PA: Ja, ja, dat is zo. En je moeder heeft gelijk, ze zal hier niet zo goed passen.

MA: Onze status is zo heel anders, hè?

HARRIE: Wat zal dat kind hier dan een fijne tijd hebben, zeg!

MONA: Waarom komt ze nu persé hiernaartoe? Ze zal toch wel meer familie hebben!

PA: Ze is de dochter van m'n enigste broer. Enne...enne...ik heb verplichtingen aan haar.

MA: Nou ja... je hebt toen een beetje geld van hem gekregen.

PA (*wurmt eens achter z'n boord*): Nou ja, gekregen, gekregen...

MA: Dat is al zo lang geleden, daar hoef je nu niet meer over te praten.

MONA: Maar daar ben ik toch wel nieuwsgierig naar...

HARRIE: Ik ook! Wat is er met dat geld?

MA (*wuift achteloos*): Och, niets bijzonders, hoor! (*belt met de tafelbel*)

PA: Stil jij, ik kan zelf het woord wel doen.

MONA (*ongeduldig*): Nou, hoe zat dat dan?

PA: Stil, zeg ik... (*steunt zijn hoofd in de handen*)

HARRIE: Er moet eerst weer gedacht worden natuurlijk!

MA: Een beetje respect voor je vader, hè! (*ma snoept onder de hand steeds een bonbon uit een grote bonbondoos op tafel. BETS op*)

BETS: U heb weer eens gebeld, mefrou?

MA: Ja, breng me onmiddellijk een sherry'tje, daar ben ik aan toe.

BETS: Ik bin ook wel es ergens an toe. Mot u een glaassie of sel ik de hele fles maar brenge, ik loop me bekans het klaplaseres!

MONA: Daar ben je hier toch voor!

HARRIE: Hoor je het, Bets? Je hebt er een nieuwe mevrouw bij!

BETS: Phhh! (*wijst stiekem naar ma*) Een is al meer dan genoeg!

MA: Zeg eens even!!

BETS: Seg u het maar, mefrouw.

MA: Zorg zo meteen voor thee als Jan terug is. En keurig netjes, hoor!

BETS: 't Is toch altijd netjes!

MA: Er moet een kanten kleedje op het blad, geen kopjes maar theeglazen, en iedereen persoonlijk bedienen.

BETS: Ooh...

MA: En niet het blad zomaar op tafel kwakken, begrepen?

BETS: Ik kwak nooit! U hoeft mijn niks te lere, hoor! Ik heb vroeger bij échte deftige mensen gediend, maar die hadde niet so veel kapesones

MA (*kwaad*): Verdwijen onmiddellijk en laat Jan de thee brengen.

BETS: Ja, ja, ik gaan al, mot u ook geen sjerrie dan?

MA: Natuurlijk wel; en een beetje vlug!

BETS: U heb et maar foor het segge! (*af*)

MA: Dat personeel tegenwoordig!

HARRIE: Dat mens zegt gewoon de waarheid!

MONA: Maar het lijkt nergens op! Ze zijn toch van ons afhankelijk.

HARRIE: Gelukkig niet van jou. (*BETS op met fles en glas*)

BETS: Sieso, u ken weer effe vooruit. (*zet met een bons de fles op tafel en gaat weer af*)

PA: Luister, jullie zijn onze kinderen, hè!

HARRIE: Dat zeggen ze wel, ja...

MA: Foei, Harrie toch!

PA: Still!...Ik zal het onze kinderen vertellen. De vader van je nichtje was mijn broer.

MONA: Hè, hè, dat wisten we allang.

PA: Jaren geleden heeft mijn broer een ongeluk gehad en toen hebben we het zo geregeld, dat wij voor z'n dochter zouden zorgen. M'n schoonzuster was allang dood, dus dat kind bleef alleen achter.

MA (*vlug*): Toen kreeg je vader wat geld voor de verzorging van dat kind.

HARRIE: Waarom is ze toen niet bij ons gekomen?

MA: Dat kind was erg eenkennig, enne... het zou ook wel een grote belasting voor ons zijn geweest.

MONA: En toen hebben jullie haar natuurlijk in een tehuis gedaan?

PA: O nee, zo zijn wij niet! Ze is bij een buurvrouw gebleven. Daar was ze beter op haar gemak dan bij ons.

HARRIE: Dat geloof ik graag. En dat geld hebben jullie toen aan die buurvrouw gegeven?

MA: Natuurlijk niet. Er stond beschreven, dat als het nodig zou zijn, wij

voor haar zouden zorgen. Zo zie je maar, hè!

HARRIE: Maar ik begrijp niet, dat we dan nooit iets van haar gehoord hebben.

PA (*luid*): Stil!... (*pa zit weer voor zich uit te kijken*)

MONA: Het is stil... niemand zegt wat!

HARRIE: Dat heb je ook niet van jezelf. (*Mona steekt haar tong uit. Harrie staat op*) Maar wat wil dat nichtje hier dan nu opeens?

MA: Nou, ze schreef...

PA: Stil, vrouw...

MONA: Misschien is ze nu dan niet meer zo eenkennig.

PA: Ze schreef dat ze hier wilde komen om ons te leren kennen, enzovoort.

MONA: Enzovoort? Wat dan nog meer?

PA: Tja... eh... dat weet ik niet zo precies, iets regelen of zo.

MA: Dat kind *hééft* hier niets te regelen, ze mag allang blij zijn dat we haar willen ontvangen, want dat zal heel wat besognes geven.

MONA: U had toch kunnen schrijven, dat we er niet van gediend zijn. Zo'n wicht gooit natuurlijk ons hele leven in de war.

PA (*een beetje benauwd*): Nou ja, je hebt nu eenmaal van die dingen waar je moeilijk onderuit kunt.

MA: We moeten maar proberen er een beetje fatsoenlijk mens van te maken.

HARRIE (*spottend*): Dan is ze hier wel aan het goeie adres. Pa, die alles verpatst wat los en vast zit, ma met d'r ongelooflijke snoepziekte en m'n zus, die het niet veel verder gebracht heeft dan de lagere school.

PA en MA (*gelijk overeind*): Zeg eens even jij!!

MONA: En jij liegt, ik heb ook nog twee jaar m.a.v.o. gedaan!

HARRIE: Met pijn en moeite, ja. Je bent er uitgeschopt, omdat je te lui was om te leren.

MA: Dat is niet waar, Mona was een beetje overspannen toen.

MONA (*kwaad*): En jij bent een mesjokke kunstenaar, die nergens aan de bak komt. Geen mens die je boeken wil lezen.

HARRIE (*een beetje triest*): Nog niet, maar ik geef de moed niet op. Zo gauw ik m'n eigen kost kan verdienen, ga ik hier zo ver mogelijk vandaan.

PA: Je kunt in m'n zaak werken, dat heb ik je al zo vaak gezegd.

MONA: Is ie te lui voor!

HARRIE: In uw zaak?... Als het een eerlijke zaak was, zou ik erover denken, ik pas ervoor om iedereen over de rug te gaan.

PA: Dat is zaken doen!

HARRIE: O ja, op zo'n manier? Mij niet gezien!

PA (*luid*): Stil jullie! (*kijkt weer voor zich uit*)

MONA (*zucht*): Er moet weer gedacht worden, hoor!

HARRIE: Dan ga ik maar naar m'n kamer. (*loopt naar de deur, keert dan terug*) Zeg, hoe oud is dat nichtje eigenlijk? En hoe heet ze?

MA (*kijkt naar pa*): Dat... eh... weet ik eigenlijk niet, weet jij dat?

PA: Van haar achternaam heet ze natuurlijk ook Brink... en verder weet ik het ook niet... En hoe oud ze is? (*haalt zijn schouders op*)

HARRIE: Wáááát...? Weten jullie dat niet eens, hebben jullie dan nooit eens naar d'r omgekeken, nooit eens gevraagd hoe het haar ging en wat ze deed? Wat een familie!!!

PA: Och ja, je kunt niet alles weten, en...

HARRIE (*kijkt op zijn horloge*): Weten jullie soms ook niet hoe laat het is? Ze zou om een uur of drie aankomen. Moet dat kind dan niet afgehaald worden? Als jullie het niet doen, doe ik het. Verdomme, het is toch je bloedeigen nicht! Straks staat ze daar alleen op het station en weet geen weg of steg.

PA: Ik heb Jan met de wagen gestuurd, ze zullen zo wel hier zijn.

MA (*die onderwijl steeds snoept of drinkt*): Och, wat zal het indruk op haar maken, zo'n wagen met chauffeur.

HARRIE: Oo... moet ze vooral een indruk krijgen van onze welstand? 't Is veel belangrijker welke indruk ze van óns krijgt!

MONA: Sloof jij je maar lekker uit voor dat kind, mij niet gezien, hoor! 't Kan mij niet schelen hoe ze me vindt. Ik ga zo meteen naar balletles, als u dat maar weet!

PA: Vandaag niet, je hoort er bij te zijn als je niet komt.

MONA (*maakt een paar danspasje*s): Ik heb nog genoeg tijd om die trien te leren kennen!...

HARRIE (*geeft haar een duwtje*): En nog genoeg tijd om op je tenen te lopen, probeer liever iets nuttigs te doen.

MONA: Mispunt... jij doet zélf ook geen barst!

HARRIE: Er kan van jou tenminste nog wat geleerd worden!

BETS (*op*): Ik geloof dat Jan er aankomt met de visite, mot ik nou foor thee Sorge, of mot Jan dat doen?

MA: Nee, nee, dat moet Jan doen, dat toont wat beter.

BETS: U ken het krijge soas u het hebbe wil. Mot u nog iets fan dit of dat? (*haalt de fles en de doos bonbons achter haar rug weg*)

MA (*gretig*): Ja, ja, geef die doos maar hier. (*grist haar de doos uit de hand*)

BETS: So, dat scheelt mijn dan weer een keer lope straks. (*steekt de fles vooruit*) Hoef u niet meer an de fles?

MA (*gepikerd*): Ga naar de keuken!

BETS: Nou ja, ik doch alleen maar. (*af*)

PA: Stil!... Vooruit, ga allemaal zitten, zodat het lijkt of we een gezellige familie zijn en ons van onze goeie kant laten zien.

HARRIE: Waar zou die goeie kant zitten?

MONA: En ik doe gewoon net als anders.

HARRIE: Jammer, dan kan dat kind de lol wel op!

MONA (*woedend*): Jullie lijken allemaal wel stapelgek, straks wordt het hier net zoiets als in „My fair lady“, spraakles, omgangsvormen en misschien ook nog ballet.

PA: Stil jij!... Als ik verplichtingen heb, dan zal ik die nakomen ook!

HARRIE: Daar bent u dan wel wat laat mee!

MA (*gemaakt vriendelijk*): Beter laat dan nooit, hè. Nou, hoe heb ik dat gezegd?

HARRIE: Geweldig, nooit eerder gehoord.

MONA (*loopt wat verveeld rond, ze pakt een reisfolder*): Hmm, een prospectus van Griekenland. Van wie is die?

MA: Zie je, kind, je vader en ik willen nog een snoepreisje maken naar Griekenland.

MONA: U snoept zo anders al genoeg!

PA (*die weer voor zich uit zit te staren*): Stil... daar moet ik eerst nog over nadenken.

HARRIE (*zucht*): Er wordt hier wat afgedacht in dit huis! (*er wordt geklopt*)

PA: Stil, zeg ik! (*er klinkt weer geklop*)

MA (*aanstellerig*): Daar zal ons lieve nichtje zijn! Jaaaa..., kom maar binnen.

JAN (*op in chauffeursuniform met pet*): De visite is er, mevrouw!

PA: Laat dat kind maar binnen.

JAN: Maar... eh... dat kind is niet...

PA: Is het kind er niet? Wel nu nog mooier!!

JAN: Jawel, meneer... ze is er wel, maar...

PA: Laat binnen en vlug een beetje.

JAN: Goed meneer!

MA: Jan, jij moet zo meteen voor thee zorgen; en keurig, zoals het hoort en trek je andere jasje aan.

JAN: Goed mevrouw. (*af*)

MA: Zo... enne... probeer maar een beetje aardig te zijn. Zo'n kind is natuurlijk niets gewend en doodverlegen.

JAN (*terug, houdt de deur open en laat tante JET en JO binnen*): Alstublieft. (*af*)

(*JET is een jolige tante, stijf gekleed met hoed, allemaal een beetje ouderwets, JO ook stijfjes. Beiden praten dialect. JO blijft wat op de achtergrond staan, tante meer naar voren*)

JET: Ziezo, doar binne we dan. (*draait zich om naar Jo*) Dan zal dit die beroemde familie wel wezen, hè? (*steekt haar hand uit naar ma*) Dan zul ie de tante wel wezen. (*bekijkt haar omvang eens*) Geweldig... geweldig! ... Zo te zien bin ie wel een mens van gewicht!

MA (*dom*): O, dat ben ik ook. (*geeft de hand*) Ik ben de vrouw van een groot zakenman, hoor!

JET (*grinnikt*): En dat bint de kinders. Nou, zo te zien hebt jullie goed oe best 'edoan (*tot Harrie*) Hoe heet ie, jong?

HARRIE (*geamuseerd*): Ik ben Harrie, mevrouw.

JET: Mevrouw...? Loat mie nie lachen! Zeg ie mar gewoon tante Jet, heur! (*tot Mona*) Zo, meissie, en hoe heet ie?

MONA (*kortaf*): Ik heet Mona.

JET (*giechelt*): Mona... Mona? Guttegut, het is net of ik dat wel eens eerder 'eheard heb! (*allen staan haar stomverbaasd aan te kijken*) Dat gezicht kump mie zo bekend veur (*haalt haar schouders op*) Nou ja, dat zal mie nog wel eens te binnen schieten. (*tot pa*) Zo, en dan bin ie Theodorus Brink, de oom van heur?

PA: Zeg eens even... Ik bedoel: stil eens... ik moet...

HARRIE: ... Weer nadenken!

JET (*vrolijk*): Stil...? Man, ik begin pas! Ik kom oe je nichie brengen. Doar zul ie wel meroakels blie mee weezn, hè?

MA (*druk*): Ik begrijp er niets van. Wat doet u hier en wat wilt u eigenlijk?

JET: Oe nichie brengen, dat zei ik toch! (*tot Jo*) Kom mar eens noar voren, dan kunnen ze oe eens bekijken! (*Jo doet een stap naar voren*)

HARRIE (*gaat als eerste naar haar toe en zegt hartelijk*): Dus jij bent m'n nicht. (*geeft haar een hand*) Van harte welkom hier. (*Jo lacht en knikt*)

JET: Zeg, zollen jullie oe nicht ok niet eens goeiedag zeggen?

MA (*geeft Jo de hand*): Dag ...eh... meisje, we zullen hopen dat we het een beetje met elkaar zullen kunnen vinden. Je dient je wel helemaal aan te passen hier, maar dat zal je wel geleerd worden. (*wijst*) Ga daar maar zitten.

JO: Ie bint geleuf ik tante Hendrika?

MA (*uit de hoogte*): Tante Rik!

JET (*grinnikt*): Tante dik zol better passen! ...Hi...hi...ha...ha!

JO: O, was Hendrika nie mooi genog soms?

MA: Dat doet er niet toe. En zou je een beetje minder plat kunnen praten? Het staat zo ordinair in onze kringen.

JO: Dat heb ik thuis zo 'eleerd, net as mien ome, den hef vrogger toch ok in 't dorp 'ewoond!

JET: Dat is ie vergetten. (*tot pa*) Zeg, Theodorus, ie zit doar noe wel

met oer ene oog in de volgende week te kieken, maar hier is oer nicht.

PA (*staat vluo op*): Eh... ja, ja... ik zat te denken.

JET: Te denken? Dat kun ie better an verstandige mensen overloaten.

HARRIE (*terzijde*): Dat kun je in je zak steken, pa!

JET: Vooruit, druuloor, zeg dat kind is gedag! (*duwt hem naar Jo toe*)

PA: Ja, ja. (*geeft haar een hand*): Nou, dag dan, als je je een beetje gedraagt, kun je hier wel een poosje blijven. Ik heb al iemand gecharterd om je wat manieren bij te brengen. Vooral je spraak is amobinabel.

JO: Abominabel zul ie bedoelen, goa zelf mar eens eerst op sproakles!

PA: Stil!... Tegenspraak zal hier niet geduld worden! Je zult je aan de regels van mijn huis moeten houden.

JO: Zooo... is dit oer huus?

PA: Jazeker, wat dacht jij dan?

JO: Dat zal ik oer loater wel eens vertellen!

PA: Luister eens goed, jij hebt hier *niets* te vertellen, begrepen?

JO: O nee? Dat bekieke wie nog wel!

PA: En nu je kleding...

MA: Dat lijkt nergens op, je zult een heel andere ...eh... je-weet-wel moeten hebben.

JO: Een andere garderobe, bedoeld ie?

MA: Ja, zo kunnen we je niet aan onze kennissen voorstellen.

JO: Mot dat dan?

MA: Misschien wel. Enne... we hebben nogal deftige ...eh...

JO: Relaties bedoel ie?

MA: Dat wou ik net zeggen.

JET: Mar doar kon ze niet opkomen.

MA: Onze Mona zal je wel het een en ander van de hedendaagse mode willen bijbrengen, nietwaar Mona? (*Mona knikt verveeld en gaat verder met nagels lakken of zoiets*)

JET (*die op de bank is gaan zitten*): Mona... Mona... woar heb ik dat toch eerder 'eheard!

HARRIE (*lachend*): U bent toch niet in de war met de Mona Lisa? Daar lijkt ze helemaal niet op.

MONA (*driftig*): Rotjongen dat je bent!

PA: Dus je hebt het gehoord, we zullen ons best doen om nog iets van je te maken.

JO: Ie bedoelt... eh... ik bin noe nog niks?

MA: Maar kind, dat merk je toch wel als je zo naar ons kijkt? (*wijst*)

MONA (*nuffig*): Dat zal haar toch niet lukken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto